

Regeringens proposition

2000/01:132

Ändrade regler om koncessionsavgift på
televisionens område

Prop.
2000/01:132

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 10 maj 2001

Göran Persson

Marita Ulvskog
(Kulturdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås en ändring i lagen (1992:72) om koncessionsavgift på televisionens område. Innebörden är att skyldigheten att betala koncessionsavgift till staten skall omfatta programföretag som enligt 2 kap. 2 § första stycket radio- och TV-lagen (1996:844) har tillstånd att sända TV-program med reklam i hela landet med analog sändningsteknik. Detta skall, liksom i dag, endast gälla om företaget är ensamt om denna rätt här i landet. Vidare föreslås ändrade regler för beräkning av den rörliga delen av koncessionsavgiften för perioden den 1 juli–31 december 2001.

Lagen föreslås träda i kraft den 1 juli 2001.

1	Förslag till riksdagsbeslut.....	3
2	Förslag till lag om ändring i lagen (1992:72) om koncessionsavgift på televisionens område.....	4
3	Ärendet och dess beredning.....	5
4	Bakgrund.....	5
5	Ändrade regler om koncessionsavgift på televisionens område.....	7
6	Ekonomiska konsekvenser.....	11
7	Författningskommentar	11
7.1	Lag om ändring i lagen (1992:72) om koncessionsavgift på televisionens område	11
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 10 maj 2001	13

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 2000/01:132

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1992:72) om koncessionsavgift på televisionens område.

2 Förslag till lag om ändring i lagen (1992:72) om koncessionsavgift på televisionens område

Prop. 2000/01:132

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1992:72) om koncessionsavgift på televisionens område skall ha följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 1999/2000:55 Föreslagen lydelse

1 §¹

Ett programföretag som enligt 2 kap. 2 § första stycket radio- och TV-lagen (1996:844) har tillstånd att i hela landet sända TV-program skall betala koncessionsavgift till staten enligt denna lag under förutsättning att företaget har rätt att sända reklam i sådan sändning och är ensamt om denna rätt här i landet.

Ett programföretag som enligt 2 kap. 2 § första stycket radio- och TV-lagen (1996:844) har tillstånd att i hela landet sända TV-program *med analog sändningsteknik* skall betala koncessionsavgift till staten enligt denna lag under förutsättning att företaget har rätt att sända reklam i sådan sändning och är ensamt om denna rätt här i landet.

Den som enligt 5 kap. radio- och TV-lagen har tillstånd att sända lokalradio skall betala koncessionsavgift till staten enligt denna lag.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2001.

2. För perioden den 1 juli–31 december 2001 skall Radio- och TV-verket senast den 15 juli 2001 fastställa det belopp som enligt 3 § skall utgå för månad under denna period.

3. Utan hinder av vad som föreskrivs i 4 § första och fjärde stycket skall den rörliga delen av koncessionsavgiften under år 2001 endast tas ut för perioden den 1 juli – 31 december 2001 och beräknas enligt följande. Avgiften är beroende av de intäkter under denna period som utgör vederlag till programföretaget för att det sänder annonser och tas ut med 20 procent av intäkterna till den del de uppgår till 100 miljoner kronor, med 40 procent av intäkterna till den del de överstiger 100 miljoner men inte 500 miljoner kronor och med 50 procent av intäkterna till den del de överstiger 500 miljoner kronor. I övrigt skall 4 § andra och tredje stycket tillämpas.

¹ Senaste lydelse 1996:855.

Radio- och TV-verket beslutade den 24 april 2001 att den fasta delen av TV 4:s koncessionsavgift inte skall utgå under år 2001. I skälen för beslutet anger verket att eftersom flera programföretag utöver TV 4 genom regeringens beslut den 21 december 2000 fick tillstånd att i hela landet sända TV-program i det digitala marknätet med reklam, saknas rättslig grund enligt koncessionsavgiftslagen att ta ut den fasta delen av koncessionsavgiften.

Inom Kulturdepartementet har en promemoria med förslag till ändring i lagen (1992:72) om koncessionsavgift på televisionens område upprättats. Justitiekanslern, Radio- och TV-verket och TV 4 AB gavs den 24 april 2001 tillfälle att senast den 2 maj 2001 lämna synpunkter på promemorian. Yttrandena finns tillgängliga i Kulturdepartementet (dnr Ku2001/1168).

Lagrådets yttrande över lagförslaget har inte inhämtats. Lagen om koncessionsavgift på televisionens område berör ämnen som faller under Lagrådets granskningsområde. Det är emellertid av stor vikt att skyndsamma åtgärder vidtas för att motverka att det uppkommer konkurrensfördelar inom televisionens område som inte är önskvärda. Regeringen anser därför att förslaget är så brådskande att den fördröjning av ärendet som granskningen skulle medföra är till avsevärt men.

4 Bakgrund

Lagen (1992:72) om koncessionsavgift på televisionens område (koncessionsavgiftslagen) trädde i kraft den 1 mars 1992. Enligt 1 § lagen skall koncessionsavgift betalas av ett programföretag som har tillstånd enligt 2 kap. 2 § första stycket radio- och TV-lagen (1996:844) att sända TV-program i hela landet under förutsättning att företaget har rätt att sända reklam i sådan sändning och är ensamt om denna rätt.

Lagens syfte är att motverka effekterna av den bristfälliga konkurrensen som är följden av att det företag som får rätt att sända reklam-TV i marksändningar i viss mån verkar på en skyddad marknad (prop. 1991/92:78 s. 10–12, bet. 1991/92:KU21, rskr. 1991/92:114).

Koncessionsavgiften består enligt 2–4 §§ i lagen av dels en fast del, dels en rörlig del som baseras på reklamintäkterna. Den fasta avgiften uppgår enligt 3 § till 4 167 000 kronor per månad. Den rörliga avgiften utgår enligt 4 § med 20 procent av intäkterna till den del de överstiger 750 miljoner men inte 1 000 miljoner kronor per år, med 40 procent av intäkterna till den del de överstiger 1 000 miljoner kronor men inte 2 000 miljoner kronor per år och med 50 procent av intäkterna till den del de överstiger 2 000 miljoner kronor per år. Den fasta avgiften och beloppsgränserna för den rörliga avgiften justeras årligen med hänsyn till utvecklingen av konsumentprisindex. För år 2000 uppgick koncessionsavgiften till sammanlagt 548 522 366 kronor.

Koncessionsavgiften tillfördes ursprungligen rundradiokontot. Från och med år 1996 betalas medlen in till statskassan (prop. 1994/95:100 bil. 12, bet. 1994/95:KrU26, rskr. 1994/95:367).

Den 11 november 1991 gavs Nordisk Television AB (senare namnändrat till TV 4 AB) tillstånd att här i landet sända televisionsprogram i rundradiosändning. Enligt det avtal som ingicks i samband med att tillståndet gavs, åtog sig bolaget att använda ett sändarnät som skulle byggas ut till att nå ungefär 99,8 procent av Sveriges befolkning. I avtalet angavs vidare att företaget fick sända reklam mot vederlag och program mot betalning men att detta endast fick ske under annonstid.

Tillståndet gällde ursprungligen till utgången av februari 1998, men det ersattes den 12 december 1996 av det nuvarande tillståndet. Detta tillstånd utformades med stöd av bestämmelserna i radio- och TV-lagen som hade trätt i kraft den 1 december samma år. Det nya tillståndet innebär att det tidigare avtalet med TV 4 upphörde att gälla och ersattes av tillståndsvillkoren. Enligt det tillståndet har TV 4 AB rätt att sända program i hela landet och rätt att sända reklam. Regeringen har inte senast två år före tillståndsperiodens utgång meddelat att tillståndet inte kommer förlängas eller att regeringen önskar förändra villkoren. Tillståndet gäller därför enligt 3 kap. 7 § andra stycket radio- och TV-lagen till och med den 31 december 2005 om TV 4 AB önskar det.

Eftersom inget annat programföretag har haft regeringens tillstånd att under åren 1992–2000 sända rikstäckande TV-program med reklam har TV 4 AB varit skyldigt att betala koncessionsavgift.

Sedan koncessionsavgiften infördes har det skett en viss utveckling inom TV-området. Uppgifterna om hur stor andel av befolkningen som har tillgång till satellitsända TV-program varierar, troligen på grund av olika mätmetoder. Enligt Nordicom-Sverige (uppgifter från Medie-Sverige 1999/2000 samt Mediebarometern 2000) har andelen varit relativt konstant sedan år 1993. Den uppgick till 59 procent år 2000. Undersökningsföretaget Mediamätning i Skandinavien AB (MMS) uppger (Basundersökning 2000:2) att 68 procent av befolkningen år 2000 hade tillgång till flera TV-kanaler än SVT1, SVT2 och TV 4.

TV-tittandets fördelning mellan olika TV-kanaler har ändrats. Enligt MMS (TV-tittandet 2000) ägnades 44 procent av det samlade TV-tittandet åt SVT:s båda kanaler år 2000. Motsvarande andel var 54 procent år 1994. För de tre största reklam-TV-kanalerna TV 4, TV 3 och Kanal 5 var andelen av tittartiden också 44 procent år 2000, en ökning från 37 procent år 1994. Andelen för övriga TV-kanaler var 11 procent mot 8 procent år 1994. TV 4 är den TV-kanal som hade den högsta andelen av TV-tittandet i landet, 27 procent, under år 2000.

TV-sändningar med digital teknik har förekommit i Sverige sedan år 1997 då kabel-TV-företaget ComHem AB började använda en del av frekvensutrymmet för digitala sändningar. ComHem är emellertid hittills det enda kabel-TV-företaget som använder digital teknik för TV-sändningar. De båda satellitoperatörerna Canal Digital och Viasat sänder i dag så gott som hela programutbudet med digital teknik. Digitaliseringen av kabel- och satellitsändningar innebär att de anslutna hushållen får flera TV-kanaler att välja på, men medför inte med nödvändighet att flera hushåll får tillgång till ett större antal TV-kanaler.

Sändningar av marksänd digital-TV påbörjades under år 1999 i fem områden i landet, men det var först under år 2000 som sändningarna hade nått full omfattning med ca 18 TV-kanaler i samtliga dessa områden. I november 2000 beslöt riksdagen att de digitala TV-sändningarna skulle

få byggas ut i hela landet (prop. 2000/01:1 utg.omr. 17, bet. 2000/01:KrU1, rskr. 2000/01:01). Regeringen har därefter gett de TV-företag som tidigare hade rätt att sända i samtliga fem områden, rätt att sända i hela landet. För närvarande finns tekniska förutsättningar att ta emot digital marksänd TV för ca 70 procent av Sveriges befolkning. Enligt Teracom AB:s planer skall 90 procents befolkningstäckning vara uppnådd före utgången av år 2001 och 98 procent under år 2002.

Sedan uthyrning av avkodare (s.k. set top-boxar) inleddes under hösten 1999 har antalet hushåll som också faktiskt kan ta emot marksänd digital-TV ökat snabbt och uppgår nu till över 63 000. Det är en snabb utveckling i jämförelse med många andra tekniska innovationer. Det är dock ännu för tidigt att med någon säkerhet uttala sig om hur lång tid det kommer att ta innan ett så stort antal hushåll har dragit nytta av de nya möjligheterna att konkurrensförhållandena påverkas märkbart. Som en jämförelse kan nämnas att hela befolkningen har tillgång till analog marksänd TV.

Regeringen har nyligen uppdragit åt Post- och telestyrelsen att koordinera frekvenser för ytterligare två rikstäckande sändarnät för marksänd digital-TV. När detta är klart kommer de digitala marksändningarna att rymma upp till 28 TV-kanaler.

Digitaliseringen av de markbundna TV-sändningarna kan alltså på sikt leda till att hela eller större delen av den svenska befolkningen får tillgång till ett betydligt större antal TV-kanaler än som är möjligt med analog teknik.

5 Ändrade regler om koncessionsavgift på televisionens område

Regeringens förslag: Koncessionsavgift skall betalas av ett programföretag som enligt 2 kap. 2 § första stycket radio- och TV-lagen (1996:844) har tillstånd att sända TV-program med reklam i hela landet med analog sändningsteknik under förutsättning att företaget är ensamt om denna rätt. Under perioden den 1 juli–31 december 2001 skall särskilda regler för beräkning av den rörliga delen av koncessionsavgiften gälla.

Regeringens förslag överensstämmer med promemorians.

Remissinstanserna: *Justitiekanslern* anför att han inte har identifierat några rättsliga problem sett ur ett grundlagsperspektiv. *Radio- och TV-verket* har inga principiella invändningar mot förslagen. Verket ifrågasätter om den föreslagna ändringen av koncessionsavgiftslagen medför att endast intäkter som härrör från analoga sändningar ska ligga till grund för beräkningen av den rörliga avgiften. Verket anser även att det finns skäl att inom den närmaste framtiden påbörja en mer grundlig översyn av koncessionsavgiftslagen såväl beträffande avgiftsskyldigheten som avgiftens storlek. *TV 4 AB* ifrågasätter den föreslagna lagändringen då den inte tar hänsyn till utvecklingen på TV-marknaden i Sverige utan snarare innebär en tillbakagång till de förhållanden som gällde vid kon-

cessionsavgiftslagens tillkomst. Vidare anser TV 4 att den föreslagna punkten 3 i övergångsbestämmelserna innefattar en retroaktivitet som är förbjuden enligt 2 kap. 10 § regeringsformen, att förslaget strider mot principen att lagstiftning skall vara generell, att det strider mot sändningstillståndet och principen att gynnande förvaltningsbeslut är orubbliga samt att det innebär ett ingripande i Radio- och TV-verkets myndighetsutövning. TV 4 anför även att företagets andel av de totala TV-reklaminvesteringarna har sjunkit från 65 procent år 1995 till 58 procent år 2000. Det rimliga vore därför att sänka avgiften sedan ensamrätten gått förlorad.

Skälen för regeringens förslag: Bakgrunden till koncessionsavgiftslagen är att ett programföretag med rätt att sända TV-program med reklam i marksändningar får en stark ställning på TV-reklammarknaden (prop. 1991/92:78 s. 10 ff). Den starka ställningen beror bl.a. på att Sveriges Television AB (SVT) inte har rätt att sända betalda annonser. Ett programföretag med rätt att sända reklam-TV i marksändningar får därför konkurrensfördelar i jämförelse med andra reklammedier. För att motverka effekterna av den bristfälliga konkurrensen infördes en skyldighet för ett sådant programföretag att betala koncessionsavgift till staten. Skyldigheten att betala avgift gäller endast under förutsättning att programföretaget är ensamt om att ha tillstånd att bedriva rikstäckande TV-sändningar med reklam. När lagen infördes skedde alla TV-sändningar med analog sändningsteknik.

I propositionen om koncessionsavgift (s. 11 f) anføres att det är naturligt att koncessionsavgiften upphör om SVT skulle få tillstånd att sända betalda annonser. Det samma gäller om något annat företag får tillstånd att sända reklam i rikstäckande televisionssändningar. Enligt propositionen är det emellertid i det senare fallet inte lika självklart att skyldigheten att betala avgift helt skall bortfalla. I sådant fall, liksom i fall av andra förändringar i fråga om aktörer eller teknik på marknaden, kan det vara skäl att mera förutsättningslöst ompröva avgiftens konstruktion och storlek.

I dag är SVT, Utbildningsradion (UR) och TV 4 ensamma om att sända analogt i hela landet. Eftersom SVT och UR inte har rätt att sända betalda annonser är TV 4 den enda reklam-TV-kanalen som är tillgänglig för de hushåll som endast har möjlighet att ta emot marksändningar. Genom tillgången till det analoga marknätet är TV 4 också den enda rikstäckande reklam-TV-kanalen medan de närmaste konkurrenterna inte har mer än ca 60 procents befolkningstäckning (genom kabel- respektive satellitsändningar).

I takt med att de digitala marksändningarna byggs ut förändras detta. När flera hushåll skaffar sig möjlighet att se på marksänd digital-TV kan övriga reklam-TV-kanaler komma att öka sin befolkningstäckning. När de digitala sändningarna är fullt utbyggda och i stort sett alla hushåll har skaffat mottagningsutrustning kommer TV 4 inte att ha någon fördel av att vara ensam reklam-TV-kanal i rikstäckande analoga sändningar.

Förändringarna inom den svenska reklam-TV-marknaden sedan koncessionsavgiften infördes sker emellertid endast sakta och gradvis. Även om de digitala marksändningarna på sikt kommer att påverka konkurrenssituationen har varken beslutet att inleda sändningarna eller beslutet att utvidga sändningarna till hela landet fått någon omedelbar effekt.

TV 4 är fortfarande genom sina analoga sändningar den enda reklam-TV-kanal som når hela befolkningen. Den är också den TV-kanal som har störst andel av TV-tittandet i Sverige.

Radio- och TV-verket beslöt den 24 april 2001 att den fasta delen av koncessionsavgiften inte skall utgå under år 2001. Av beslutet framgår att verket senare avser att ta ställning till frågan om uttagande av den rörliga delen av avgiften för år 2001. I skälen för beslutet anger verket att eftersom flera programföretag utöver TV 4 genom regeringens beslut den 21 december 2000 fick tillstånd att i hela landet sända TV-program i det digitala marknätet med reklam, saknas rättslig grund enligt koncessionsavgiftslagen att ta ut den fasta delen av koncessionsavgiften.

Regeringen konstaterar att genom Radio- och TV-verkets beslut får rättsläget bedömas vara sådant att det med den nuvarande lagens utformning inte längre finns grund för att ta ut koncessionsavgift. Detta förhållande är emellertid inte ett resultat av förändrade konkurrensförhållanden mellan de kommersiella TV-kanalerna utan i stället en följd av en rent rättslig bedömning.

Den utveckling som skett inom TV-området har enligt regeringens mening inte på något avgörande sätt förändrat konkurrenssituationen. Ett programföretag som har rätt att sända TV-program med reklam i hela landet med analog sändningsteknik har även i dag betydande konkurrensfördelar i jämförelse med andra reklammedier. Eftersom dessa konkurrensfördelar kvarstår är det angeläget att i det uppkomna rättsläget vidta de lagstiftningsåtgärder som är nödvändiga för att återställa den balans som det nuvarande systemet eftersträvat.

TV 4 ifrågasätter inte i sitt yttrande att företaget har en särställning på reklam-TV-marknaden genom att företaget är den enda reklam-TV-kanal som når hela landet i det analoga marknätet. TV 4 hävdar emellertid att denna särställning är betydligt mindre och betydligt mindre värd nu än tidigare. Detta motiveras med att TV 4:s andel av den totala tittartiden på kommersiella TV-kanaler har minskat från 60,1 procent år 1995 till 48 procent år 2000. Den minskande andelen beror dock enligt TV 4 inte på att tittandet på TV 4 har minskat utan på att tittandet på SVT har gått ner till förmån för kommersiella kanaler som konkurrerar med TV 4.

Emellertid kan anföras att TV 4:s andel av TV-reklaminvesteringarna enligt vad företaget uppger har minskat från 65 procent år 1995 till 58 procent år 2000. Trots att TV 4:s andel av tittartiden på kommersiella TV-kanaler uppges ha minskat med cirka 12 procentenheter har företagets marknadsandel alltså endast sjunkit med cirka 7 procentenheter. TV 4:s marknadsandel är vidare 10 procentenheter högre än företagets andel av tittartiden. De åberopade siffrorna stöder, enligt regeringens mening, inte påståendet att TV 4:s särställning har försvagats på ett påtagligt sätt.

TV 4 har en särställning på reklam-TV-marknaden genom att företaget är den enda reklam-TV-kanal som når hela landet i det analoga marknätet. För att motverka den brist på konkurrens som enligt regeringens mening i dag föreligger bör en skyldighet att betala koncessionsavgift finnas även i framtiden. Lagen om koncessionsavgift på televisionens område bör därför ändras så att skyldigheten att betala koncessionsavgift till staten skall omfatta programföretag som enligt 2 kap. 2 § första stycket radio- och TV-lagen har tillstånd att sända TV-program med reklam i hela

landet med analog sändningsteknik. Detta bör, liksom i dag, endast gälla om företaget är ensamt om denna rätt här i landet. Ändringen bör träda i kraft den 1 juli 2001.

TV 4 har anfört att den föreslagna ändringen i 1 § koncessionsavgiftslagen strider mot gällande sändningstillstånd och mot regeln att gynnande förvaltningsbeslut i princip är orubbliga. Enligt TV 4 kan avgift bara utgå i enlighet med bestämmelserna i koncessionsavgiftslagen som de var avfattade när tillståndet gavs.

I sändningstillståndet för TV 4 anges att överläggningar om tillståndet skall inledas bl.a. om staten fattar beslut om förändringar av koncessionsavgiften. Om riksdagen antar det nu aktuella lagförslaget kommer regeringen i enlighet med skrivningen i tillståndet inleda överläggningar om tillståndet med TV 4. Regeringens förslag till ändring i koncessionsavgiftslagen medför inte heller ett ingrepp i Radio- och TV-verkets myndighetsutövning eftersom lagen föreslås träda i kraft först den 1 juli 2001 och är avsedd att gälla för tiden därefter.

Vad gäller TV 4:s invändning att lagen saknar erforderlig generalitet gäller lagen, i dag liksom vid dess tillkomst, ett programföretag som har tillstånd att sända TV-program med reklam i hela landet. Eftersom lagen bygger på en ensamrätt att sända reklam kan lagen i praktiken endast omfatta ett programföretag. Vilket programföretag som lagen omfattar är en följd av regeringens beslut att ge sändningstillstånd. Det kan noteras att vid lagens tillkomst hade Nordisk Television AB tillstånd att här i landet sända televisionsprogram i rundradiosändning.

För år 2001 kommer skyldigheten att betala koncessionsavgift enligt regeringens förslag att avse tiden den 1 juli–31 december 2001. Den fasta delen av koncessionsavgiften utgår i dag för månad under den tid en skyldighet att betala avgiften föreligger. Detta bör, enligt regeringen, även gälla i framtiden.

Den rörliga delen av koncessionsavgiften beräknas i dag enligt 4 § lagen för ett kalenderår i sänder. Denna del av avgiften beräknas på de reklamintäkter programföretaget har. Som TV 4 anfört betraktades koncessionsavgiften som en skatt vid lagens tillkomst. Koncessionsavgiften kan därför med hänsyn till förbudet mot retroaktiv skatt i 2 kap. 10 § regeringsformen inte beräknas på intäkter programföretaget haft innan den föreslagna lagen har trätt i kraft. Den rörliga avgiften bör därför endast beräknas på de reklamintäkter som programföretaget har efter det att lagen trätt i kraft.

Eftersom de digitala marksändningarna i dag endast når ett begränsat antal tittare, anser regeringen inte att det finns skäl att för närvarande skilja på reklamintäkter som härrör från analoga respektive digitala sändningar som Radio- och TV-verket föreslagit.

Syftet med koncessionsavgiften är att jämna ut de konkurrensfördelar det programföretag som har rätt att sända TV-program med reklam i hela landet har i förhållande till sina konkurrenter. Den utveckling som skett inom TV-området har, som tidigare konstaterats, inte på något avgörande sätt förändrat konkurrenssituationen. Det är därför viktigt att koncessionsavgiften för andra halvåret 2001 beräknas på ett sådant sätt att syftet med avgiften uppnås. Detta syfte kan endast uppnås om några ekonomiska fördelar för TV 4 inte uppstår till följd av den uppkomna situationen. Det bör därför särskilt regleras hur den rörliga delen av avgiften

skall beräknas för denna period. Samtidigt måste programföretaget ha möjligheter att sända ett omväxlande programutbud av god kvalitet. En rimlig avvägning mellan dessa faktorer medför att den rörliga delen av koncessionsavgiften under andra halvåret 2001 bör höjas och den bör beräknas med 20 procent av reklamintäkterna till den del de uppgår till högst 100 miljoner kronor, med 40 procent av intäkterna till den del de överstiger 100 miljoner men inte 500 miljoner kronor och med 50 procent av intäkterna till den del de överstiger 500 miljoner kronor. Det är viktigt att den uppkomna situationen inte medför att några ekonomiska nackdelar uppstår för TV 4. I detta sammanhang kan erinras om att regeringen har en möjlighet enligt 12 § koncessionsavgiftslagen att medge befrielse från skyldigheten att betala del av avgiften.

TV 4 har utan närmare precisering satt i fråga om förslaget strider mot EG-rätten. Regeringen anser inte att det finns någon grund för att så skulle vara fallet.

Såväl Radio- och TV-verket som TV 4 har anfört att koncessionsavgiften på sikt bör ses över. Mot bakgrund av de förändringar som pågår inom TV-området kan en översyn på sikt bli aktuell. Samtidigt skall, som tidigare nämnts, överläggningar ske med TV 4 om sändningstillståndet under förutsättning att riksdagen antar det nu aktuella förslaget. Regeringen avser att återkomma i frågan om en eventuell översyn av koncessionsavgiften när sådana överläggningar skett.

6 Ekonomiska konsekvenser

Regeringen bedömer att förslaget innebär att nivån på statens intäkter från koncessionsavgiften i stort kommer att vara oförändrade jämfört med den beräkning av statens inkomster som regeringen redovisat för riksdagen.

7 Författningskommentar

7.1 Lag om ändring i lagen (1992:72) om koncessionsavgift på televisionens område

1 §

Paragrafen har ändrats på det sättet att skyldigheten att betala koncessionsavgift endast omfattar ett programföretag som har tillstånd att sända TV-program med analog sändningsteknik. I övrigt är den oförändrad.

Övergångsbestämmelser

Punkt 2

Radio- och TV-verket skall enligt lagen före den 1 januari fastställa den fasta avgiften varje år som skall utgå för månad under det följande året. För år 2001 kommer koncessionsavgift att utgå bara under perioden den

1 juli–31 december 2001. För denna period skall därför den fasta delen av koncessionsavgiften fastställas senast den 15 juli 2001 av Radio- och TV-verket. Prop. 2000/01:132

Punkt 3

Den rörliga delen av koncessionsavgiften beräknas på grundval av programföretagets reklamintäkter. Eftersom koncessionsavgiften för år 2001 skall beräknas för perioden den 1 juli–31 december 2001 i stället för ett kalenderår föreskrivs en särskild reglering hur den rörliga delen av avgiften skall beräknas för denna period. Beloppsgränserna skall inte för denna period justeras med hänsyn till kvoten mellan konsumentprisindex för oktober 2000 och konsumentprisindex för oktober 1991.

Den rörliga delen av avgiften baseras, såsom i dag, på reklamintäkter. Det är intäkterna under den aktuella perioden som läggs till grund för beräkningen. I övrigt skall bestämmelserna i 4 § andra och tredje stycket tillämpas.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 10 maj 2001

Närvarande: statsministern Persson, ordförande, och statsråden Thalén, Winberg, Ulvskog, Lindh, von Sydow, Pagrotsky, Östros, Messing, Engqvist, Rosengren, Larsson, Lejon, Lövdén, Ringholm

Föredragande: Marita Ulvskog

Regeringen beslutar proposition Ändrade regler om koncessionsavgift på televisionens område.